

77 - 485β

1788. Παρὰ τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Σιατίστης ἐχορηγήθη διαζύγιον τὴν 14 Ἰουνίου πρὸς γυναῖκα, ἥς ὁ σύζυγος ἀπὸ ὀκτὼ ἐτῶν ἦτο ἄφαντος, στρατευθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐφ' ὅσον ἀπεδείχθη διὰ μαρτύρων, ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα οὐδεμίαν ἔδωσεν εἶδησιν,
ἐν 275β, ἀριθ. 92.

78 - 493a

1790. Ἀπόφασις τοῦ κριτηρίου Σύρου ἀπὸ 13 Νοεμβρίου,
ἐν 110β, σ. 403 - 404.

Κρίνεται τὸ προβαλλόμενον δικαίωμα προτιμήσεως παρὰ τινος συγγενοῦς τοῦ πωλητοῦ, δι' ἐκποιηθὲν παρ' αὐτοῦ ἀκίνητον. Προκύπτει ὅτι ἡ πώλησις ἀκινήτου δὲν ἦτο ἄκυρος, ἀλλὰ διαρρηκτὴ. Ἐπίσης, ὅτι «...ἐπιάσαμε τὸ καπίτουλο ὅπου ἔχομε ἐκ παλαιόθες, διὰ ὅλη τὴν Κωνσταντινίαν, περὶ ἀπάνω εἰς αὐτὴ τὴν διαφορὰ τῶν ξενιτεμένων, ποὺ λείποντε ἀπὸ τοῦ τόπου, τὸ τί λογιῆς ἀκολουθῶν ἔχοντε τὴν προσσιμιὰ τῶν. Πόσοι καὶ ποιοὶ ἔχοντε τὴν προσσιμιὰ τῶν ἀβιβάτων. Τ' ὅποιο μᾶς καπίτουλο ξεδιαλύνει καὶ λέγει, πὼς ὄντας πουληθῇ κανένα πράγμα ἀκίνητο, οἱ ξενιτεμένοι νὰ ἔχοντε ἓνα χρόνον διορία, περὶ νὰ τῶν μηνῶν, νὰ τὸ μαθαίνοντε. Καὶ τὸ ὅμοιο καπίτουλο ξεδιαλύνει καὶ χρεώνει, ὅτι οἱ δικοὶ τοῦ πουλημένου πράγματος νὰ ἔχουσι χρόνον νὰ τῶν μηνῶν, ἀφοῦ πουληθῇ τὸ πράγμα, ὡς ἓνα χρόνον. Καὶ περὶ αὐτὸν ὁ χρόνος, ἢ τῶν μηνῶν ἢ δὲν τῶν μηνῶν, νὰ μὴν ἔχοντε πλεονεξία πρετεντζιόνε τῆς προσσιμιᾶς καὶ τὸ πράγμα νὰ εἶναι καλὰ πουλημένο, ἀπάνω στὸν ἀγοραστή...».

79 - 494a

1791. Ἀπόφασις ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου Προεστώτων τῆς νήσου Σύρου, ἐπέχουσα θέσιν ἐρμηνευτικῆς πράξεως ἐθίμων, ἐπὶ τοῦ θέματος ὀφειλῶν ὑπ' ἐνέχυρον,
ἐν 110β, σ. 404 - 405.

«Διὰ ταῦ παρόντος μας φανεροῦ γραμμάτου δίνομε ἄσφαλη μαρτυρία διὰ ὅλους ἐκείνους τῶν ὁποίων ἀγγίζει ἢ καὶ ὅπου ἡμπορεῖ νὰ τῶν ἀκολουθήσῃ καὶ λέμεν, ὅτι εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπου τῶν ἀκολούθησεν χρόνος, μὲ τὸ νὰ ἐδάνεισαν ἄσπρα μὲ ὁμολογίες καὶ μὴν ἔχοντας νὰ πλερώσουν τὸν χρόνον τῶν, ἐγινούντανε κουραμᾶς μὲ ράτα (= διανομὴ ἐντὸς προθεσμίας) εἰς ὅλο τῶν τὸ στάμπιλε καὶ μόμπιλε καὶ τὸ ἐπαίοντανε ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου τῶν εἴχασιν δανείσει